

Mini jocs

OBJECTIU

1. Millorar la cooperació entre el grup
2. Parlar del concepte de pau positiva a través de la resolució pacífica dels conflictes i el treball cooperatiu.

PARTICIPANTS i NECESSITATS

- 20 a 25 persones. Curs escolar: P5
- Una aula amb espai per moure's (pati, gimnàs, sales polivalents)
- Un cabdell o corda llarga i cinta adhesiva o guix per marcar el terra

DESENVOLUPAMENT

Joc 1 El Cabdell:

Els nens i nenes es posen drets formant una rotllana. La persona que dinamitza també s'hi posa i explica que el cabdell que té és "la pau" i que ara ens l'anirem regalant els uns als altres. Per fer-ho, tira a l'atzar el cabdell a una nena o nen de la rotllana que l'haurà d'escapçar al vol, just abans de tirar-lo li envia un missatge positiu (de pau): *Marta, m'agrades perquè sempre rius!* I deixa anar el cabdell cap a la Marta, però agafant un tros del fil amb la idea d'anar teixint una teranyina. La Marta, al seu torn busca una altra persona del cercle i li llança el cabdell enviant-li un missatge de pau: *Saïd, m'agrades perquè dilluns em vas donar un tros del teu entrepà de xocolata!*, *Noèlia, m'agrades perquè jugues molt bé a futbol ....* El joc acaba amb tots els nens i nenes connectats per la teranyina (és a dir, tots han rebut un missatge positiu, de pau). Llavors l'anem desfent en direcció contrària, comença la darrera persona en rebre el cabdell a retornar-lo a qui li ha llançat el missatge de pau dient: *moltes gràcies o mil gràcies, o milions de gràcies!* Segons el que millor sentin. Acaba el joc quan la dinamitzadora té de nou el cabdell.

Reflexió: Seiem a terra i dediquem cinc minuts a parlar de la dinàmica: costa dir coses boniques dels altres? Ens diem normalment coses boniques a classe? Per què? Ens ha agradat que ens diguessin coses boniques? I dir-les?

Joc 2 Ordre a coberta!:

Els nens i nenes es col·loquen en una part de l'aula i la dinamitzadora dibuixa o assenyala al terra la coberta d'un vaixell. Ho fa dibuixant dues línies paral·leles separades un pam entre elles. Un cop tenim la coberta feta, demanem que s'hi posin de peus a dins, formant una fila. Un cop totes i tots són a dins, la persona que dinamitza els hi va donant ordres: "Col·loqueu-vos per ordre d'alçada!", "Col·loqueu-vos de més gran a més petit!", "Col·loqueu-vos per grups de noms que comencin per la mateixa lletra!".... La mainada ha d'anar obeint les ordres sense poder baixar de la coberta, per tant, hauran de desplaçar-se amb molt de compte per no caure fora de les línies del límit dibuixat.

Acaba el joc quan la persona que dinamitza així ho consideri.

Reflexió: Ha costat moure's per la coberta sense caure? Com ens hem organitzat? Ho hem sabut fer sense enfadar-nos? Què ha sigut més difícil? Què ha sigut més divertit? Com ens hem sentit? Hi voldrem tornar a jugar un altre dia? Per què? La pau és com aquest vaixell on hi anem totes i tots, i per això hem d'ajudar-nos perquè ningú en surti.

REFLEXIÓ

És important que la persona que dinamitzi utilitzi les respostes de la mainada per parlar de la cooperació i el treball en equip, del que suposa superar nous reptes i de com cadascú els ha encarat.

La pau no és possible sinó la practiquem conjuntament (cooperació), si imaginem que la pau és el cabdell, és important que totes i tots la compartim i per fer-ho hem d'aprendre a valorar les coses bones dels altres. Si imaginem que és la coberta d'un vaixell, hem de parlar que és vital que tothom estigui dins, ningú pot quedar mai fora del grup. I quan és difícil ser-hi (quan sortim fora del límit mentre ens movem per ordenar-nos), és important que tot el grup s'organitzi i busqui una solució consensuada.

Autoria: : CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries a partir de jocs cooperatius populars.